MIELIPIDE

Osa tuesta tulisi kuitenkin kohdentaa erityisesti niille alueille, joilla vesistöt eivät ole hyvässä tilassa maatalouden kuormituksen takia. **YMPÄRISTÖMINISTERI VILLE NIINISTÖ KOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Eri hinnat

Jännä juttu, kun toiset saa litrasta maitoa 30-80 prosenttia enemmän puhtaana käteen. Ihan vaan poliittisella päätöksellä. **B-luokan tuottaja**

Tiiviit pellot

Tiivistyneitä peltoja ei korjaa kumitelat eikä suorakylvö. Ojitus kuntoon ja akseli- sekä kokonaispainot pienemmiksi. **Syvälle sotkettu**

Saastuttamista

Miksei Niinistö V. puutu todellisiin saastuttajiin kuten lento- ja laivareissaamisiin. Pääasiassa turhaa itsensä viihdyttämistä. **Luonto kiittäisi**

Jotakin tolkkua

Maailmassa on noin 2 miljardia yliravittua ja usein sydän- ja sokeritautista, sekä noin miljardi aliravittua ja tavallisesti puutostautista ihmistä. **Mistä apu?**

Törkeää

A-studiossa (4.10.) professori sai puhua Taija Sompin puheen päälle, vaikka sai melkein kaiken ajan juntata. **Mari**

Ravinteista

Ravinnesuosituksissa politiikkaa, Mikael Fogelholm on vihreä, siksi silmätikkuna punainen liha. Mukava supliikkimies, osaa soittaa pianoa ja suunnistaa. **Ei nimimerkkiä**

Totuus unohtuu

Suomalaiselle tekisi hyvää olla pari vuotta nälässä. Alkaisivat arvostaa ruuan tekijöitä. **Metsuri**

Maksut

Ilmoitin Melaan huomattavasta metsä- ja peltoalan pienentymisestä. Maksu nousi 300 euroa vuodessa. **Köyhät kyykkyyn**

Tekeminen vähissä?

Eikö enää muuta tekemistä, kuin vahdata, ovatko naapurin lehmät ulkona vai sisällä. **Ei nimimerkkiä**

Työkiusaamista

Maailmasta ei löydy toista maata, jossa viljanviljely on pahasta ja jota kaikki lyövät. Paitsi Liisa. **Väsynyt**

Saneerausta

Kunnat ja yritykset joutuvat saneeraamaan, mutta valtion ”Diplomatian” saneerauksista ei ole ilmoitettu. **Ihmettelevä**

Tuontiruokaa

Atrian meetvursti ja kulinaari ”Kypsytetty Tanskassa” jäävät jatkossa kauppaan. **Hyvää Suomesta**

Syöttötariffit

Kirjoitetaan syöttötariffeista, mutta miksi ei ilmaista samaa asiaa selkeämmin kertomalla, paljonko tuetaan eri energialähteitä per/kwh? **P.N.**

Halvalla

Fennovoiman kannattaisi ostaa laitokset Japanista Tepcolta. Saisi halvalla. **Ei nimimerkkiä**

Harja käyttöön

Rehunpaiskojalla varmaan kutiaa selkä. Harjaaminen helpottaa oireita ja karkottaa pikku ötököitä pois. **Ei nimimerkkiä**

Sote-malli

Valtiontalouden tarkastusviraston raha seuraa potilasta: lasku menee erva-alueelle. Asukkaat valitsevat kuntarajojen yli lähimmän julkisen terveysaseman. **Ei nimimerkkiä**

Lahopuulla on korvaamaton merkitys metsäluonnossa

Päättyneen kesän kuluessa on metsänomistajia jälleen varoiteltu julkisuudessa kirjanpainajan leviämisestä Etelä-Suomessa. Liiallinen pelottelu kuolleiden puiden aiheuttamalla tuholaisriskillä kuitenkin lisää kielteistä suhtautumista lahopuuhun ja saattaa johtaa jopa tarpeettomiin ja vastentahtoisiin päätehakkuisiin. Asia on ajankohtainen eduskunnan käsittelyssä olevan metsätuholain takia.

Lahopuu on metsälajiston kannalta tärkeimpiä resursseja. Neljännes metsälajeistamme elää lahopuun varassa ja sadat lajit ovat Suomessa uhanalaisia johtuen lahopuun liian vähäisestä määrästä. Eteläisen Suomen metsissä lahopuuta on keskimäärin vain kolme kuutiota hehtaarilla, kun luonnonmetsissä määrä vaihtelee 20–120 kuutioon hehtaarilla. Lahopuun korvaamaton merkitys metsäluonnossa ja tarve sen lisäämiseen on määritetty monissa valtakunnallisissa ohjelmissa ja strategioissa.

Yhden puulajin tasaikäiset kasvatusmetsät ovat lajien välisten vuorovaikutusten suhteen pahasti häiriintyneitä, eivätkä ole puskuroituja esimerkiksi kirjanpainajan aiheuttamia metsätuhoja vastaan samalla tavoin kuin luonnontilaisen kaltaiset, eri-ikäisistä puusukupolvista ja useista eri puulajeista koostuvat metsät. Puuntuotannon näkökulmasta tuhoja aiheuttavien lajien pedot ja loiset toimivat tuholaisten luontaisina torjujina.

Käsittelyssä oleva metsätuholakiesitys on kiristämässä vahingoittuneiden kuusien korjuuvelvoitetta nykyiseen lakiin verrattuna. Esityksessä myös laajennettaisi vahingoittuneen puun käsitettä koskemaan kaikkia muita kuin selkeästi terveitä puita.

Voimassa oleva metsätuholaki velvoittaa vahingoittuneiden havupuiden korjaamiseen, mikäli niitä on enemmän kuin 10 % puuston runkoluvusta tai enemmän kuin 20 puun ryhmänä. Näistä koostuva kuutiomäärä voi olla selvästi suurempi kuin kuuselle nyt esitetty 10 kuution raja hehtaaria kohti.

Nykyinen laki on onnistunut estämään laajat ja merkittävät metsätuhot, joten sen toimivuus on osoitettu. Myös tutkimustiedon valossa 20 puun raja on osoittautunut perustelluksi. Männyn osalta korjuuvelvoite tulisi poistaa kokonaan, sillä suuretkaan kuolleiden mäntyjen määrät eivät tutkimusten mukaan aiheuta merkittäviä kasvutappioita lähialueen puissa.

Metsänomistajan näkökulmasta runkojen kappalemääristä kuutiotilavuuteen siirtyminen vaikeuttaa käytännön metsänhoitoa. Korjuuvelvoitteen laiminlyönnistä naapureille aiheutuneiden haittojen korvaamisen raja on lakiesityksessä säädetty niin alas, ettei sitä voi erottaa normaaliin metsän ekologiaan kuuluvista puukuolemista. Lakiesityksessä on näin ollen siis metsänomistajan oikeusturvan heikennyksiä. Muutoksista aiheutuisi myös voimassa olevaan lakiin nähden lisäkustannuksia metsänomistajalle.

Ymmärrämme, että lakisääteisiä toimenpiteitä ja valvontaa laajamittaisten hyönteistuhojen estämiseksi tulee olla, mutta niiden tulee olla tieteellisesti perusteltuja ja ne eivät saa olla ristiriidassa metsäluonnon tilan parantamisen kanssa.

Panu Kunttu
metsäasiantuntija
Jari Luukkonen
suojelujohtaja
WWF Suomi

IPCC pelottelee uhkakuvilla

Kautta historian eri uskonlahkot ovat ennustaneet maailmanloppua. Pelottelu on poikinut kannattajia, rahaa ja vaikutusvaltaa. Kun maailmanloppua ei sitten eräpäivänä tullutkaan, voitiin keksiä selityksiä ja asettaa uusi takaraja.

Kansainvälisen ilmastopaneelin IPCC:n ennusteissa on samantapaista uhkakuvilla pelottelun makua. Se ennustaa ilmaston rajua lämpenemistä, jäätiköiden sulamista, merivesien nousua ja sen myötä rantavaltioiden hukkumista veden alle. Tutkimukset, joihin ilmastotieteilijät vetoavat, ovat suurelta osin heidän omia ennusteitaan. Ongelmakohta vain on siinä, että maapallon lämpötilan kehitys ei näytäkään olevan heidän teoriansa mukaisessa suorassa riippuvuussuhteessa hiilidioksidin (CO2) lisäykseen. IPCC on myös jäänyt kiinni selvistä tiedeväärennöksistä (mm. Himalajan jäätiköiden väitetyn sulamisen osalta). Pelottelu kuitenkin kannattaa – poliitikot antavat ilmastotutkijoille jatkuvasti rahaa tuhannen tutkijan kokouksiin eri puolilla maapalloa.

Toisten tieteenalojen tutkijat, esimerkiksi geologit ja metsäntutkijat, eivät usko IPCC:n ennustuksiin. He osoittavat, että maapallolla on aikain saatossa ollut huomattavasti nykyistä suurempia hiilipitoisuuksia ilmakehässä ja lämpötilojen vaihteluita. Hiilen kiertokulkua luonnossa ei tunneta riittävästi. Sitä vain ”katoaa” jonnekin.

Omalla alallani, metsäalalla, olen havainnut, että pelottelu on tehokas keino saada julkisuutta ja lisää rahaa tutkijoille. 1980-luvun lopulla oli pari hyvin kylmää kesää ja männyn versosyöpäsieni sai otolliset leviämisolosuhteet. Keski-Suomessakin mäntyjen neulaset ruskettuivat kesken kasvukauden, ja kylmissä maastokohdissa puita jopa kuoli. Pahimpia tuhoja havaittiin Multian korkeilla alueilla.

Tunnettu metsäntutkimuksen toisinajattelija Erkki Lähde selitti julkisuudessa tuhojen johtuvan ilman rikkipitoisuuden kasvusta, ja hän ennustikin metsien tuhoutumista muutamassa vuodessa. Multialla järjestettiin suuri tilaisuus, Metsätuhopäivä, jossa Lähde parin nuoremman kollegansa kanssa selosti tiedotusvälineille rikkiteoriaansa.

Kun tuossa tilaisuudessa esitin maakuntalehden toimittajalle, että kyse on sienitaudin epidemiasta, joka menee aikanaan ohi, hän katsoi minua kuin halpaa makkaraa. Hän piti puhettani vanhan, ajastaan jälkeenjääneen koulukunnan selittelynä.

Lähde sai haluamansa rahat lisätutkimuksiin: metsäntutkimuslaitoksen Parkanon tutkimusasema perusti uuden toimipisteen Multialle. Siellä sitten nypittiin parina vuotena männynneulasia rikkianalyysien tekoa varten.

Esitin esimiehelleni Keski-Suomen metsälautakunnan päämetsänhoitaja Jalmari Päiviölle, että ainakaan metsälautakunnan rahoja ei sijoitettaisi moisiin tutkimuksiin. Hän kuitenkin sanoi, että kun metsäntutkimuslaitos, maakuntaliitto ja Multian kunta ovat hankkeen takana, ei metsälautakunnankaan sovi jäädä pois. Niinpä lautakunnan varoja pantiin hankkeeseen. Onneksi säät palautuivat normaaleiksi, sienitautiepidemia päättyi, ja pahimpia alueita lukuunottamatta puut toipuivat. Multiakin sai neulasten nyppimisestä verotuloja.

Suomeen ilmatieteen laitoksen johtaja ennustaa sateiden lisääntyvän. Myös myrskyjä, leutoja talvia ja metsien tuulituhojen kasvua ennustetaan. Arvelen, että tuulenkaatoja metsiin lisää ainakin uusi metsälaki, mikäli pienaukkohakkuut tulevat muotiin. Silloin tuulelle alttiit reunavyöhykkeet moninkertaistuvat, ja pahimmassa tapauksessa myös pienaukkojen välinen puusto kaatuu. Näyttää, että metsiensuojelijat voivat lopettaa valituksen lahopuun määrän riittämättömyydestä – tuulenkaatojen myötä lahopuuta tulee riittämään. Kulunut kesä ei sopinut ollenkaan ennusteeseen sademäärien kasvusta. Säistä puhuttaessa näyttää olevan varminta uskoa vanhaa kansanviisauteen: ”ilimat vaihteloo”!

Tapio Laiho
metsänhoitaja
Jyväskylä

KARI SALONEN

”Myös myrskyjä, leutoja talvia ja metsien tuulituhojen kasvua ennustetaan. Arvelen, että tuulenkaatoja metsiin lisää ainakin uusi metsälaki”, kirjoittaja arvioi.

Donner ei ole ainoa maatalouden vihaaja

Kansanedustaja Jörn Donner on julkisesti ilmoittanut vihaavansa maataloutta. Hän varmaankin lukeutuu niihin, jotka ovat havainneet, että ruokaa saa kaupasta. Saman nerokkaan havainnon tekivät ne 25 eurooppalaista ekonomistia, jotka muutama vuosi sitten totesivat julkilausumassaan, että Euroopan unioni ei tarvitse omaa maataloutta. ”Eurooppa on niin varakas, että se voi luopua omasta maataloudesta ja ostaa elintarvikkeensa.” Allekirjoittaneiden joukossa oli myös yksi suomalainen.

Julkilausumassa ei kerrottu, mistä Eurooppa, yksi suurimmista maataloustuottajista, ostaisi tarvitsemansa elintarvikkeet. Omasta tuotannosta luopumista seuraisi ainakin maailmanlaajuinen elintarvikepula. Ruokaa jouduttaisiin tuomaan entistä enemmän merten takaa Amerikoista ja ruokapulasta kärsivästä Afrikasta. Enää ei voitaisi kontrolloida ravinnon laatua, vaan kaiken tulisi kelvata, geenimuunneltuja kasvituotteita ja antibiooteilla kasvatettuja eläintuotteita myöten.

Euroopan unionin aikana maanviljelijän ihmisarvo on kokenut kovan kolauksen. Elintarvikkeiden tuottajaa epäillään rikolliseksi, ja vain tilalla suoritettu tarkastus voi osoittaa hänet syyttömäksi. Vielä paljon huonompi on viljelijän asema muualla maailmassa. Brasilia on yksi neljästä suurimmasta maatalousmaasta, mutta sen tuotantomenetelmistä on karmeaa kerrottavaa.

Syrjäseutujen pienviljelijät ovat menettäneet maansa suurviljelijöille, jotka ovat ostaneet ne väärennetyillä kauppakirjoilla. Nyt nämä oikeudettomat tekevät työtä ryöstäjilleen. Uudet omistajat suorittavat omien armeijoidensa avulla tarkastuksia, joissa niskuroiva talonpoika tapetaan muille pelotukseksi. Televisio-ohjelman mukaan syrjäseuduilta oli rekisteröity jo 28 tällaista tapausta. Länsi-Afrikan kaakaoviljelmillä työn tekevät lapset, jotka kaapataan raskaaseen orjatyöhön tai ostetaan köyhiltä vanhemmilta.

Euroopassa talonpoika koki vuosisatojen kuluessa sosiaalisen nousun maaorjasta arvostetuksi viljelijäksi. Suuressa osassa maailmaa ei tällaista nousua ole tapahtunut, eikä kaikkialla voida puhua myöskään hyväksyttävistä tuotantomenetelmistä. Myös EU:ssa tuotannon eettinen pohja on alkanut rapautua. Monet nuoret eivät halua ammattiin, jossa leimautuu helposti rikolliseksi ja jossa tiukka kontrolli hankaloittaa työskentelyä ja tilan kehittämistä.

Maailmankaupassa liikkuu elintarvikkeita, joiden käyttökelpoisuus on osoittautunut kyseenalaiseksi. Euroopassakin syödään jo naudanlihaa, jota tuotetaan pelkällä antibiootteja ja hormoneja sisältävällä väkirehulla ja ruokinnasta puuttuu kokonaan märehtijän terveydelle välttämätön kuitupitoinen karkearehu. Geenimuunneltujen ravintokasvien tuontia ei EU myöskään pysty enää estämään.

Nykyiseen, maailmanlaajuisesti huonontuvaan elintarviketilanteeseen kannattaisi asiaan heikosti perehtyneiden tutustua. Maatalouden vihaajilla, ekonomisteilla ja muilla pelkän kaupallisen koulutuksen saaneilla, samoin kuin meillä muillakin, on ennen pitkää vastassa päivä, jolloin marketeistamme ei enää löydy puhdasta ruokaa.

Erkki Raudaskoski
Rovaniemi

Salmonellan torjuntaohjelma uhattuna

Maa- ja metsätalousministeriössä on valmisteltu luonnos hallituksen esitykseksi rehulain vahingonkorvaussäännöksen muuttamiseksi MMM012:00/2013. Muutos siirtäisi saastuneen rehun (esim. salmonellasta) aiheuttaman vahingon riskiä myyjältä ostajalle. Ostaja saattaisi joutua osaksi itse korvaamaan virheellisestä rehusta aiheutuneen vahingon, mikä perustaisi tälle intressin vakuutuksen ottamiseen. Vakuutusyhtiöt voisivat siten myydä vakuutuksia kahdesti sekä myyjille että ostajille.

Kun ostajat sitten joko viivästyvät vakuutusmaksuissa tai eivät likvidiongelmissaan niitä suorita ja salmonella sattuu saastuttamaan tilan, niin saneeraajaa eikä vastuun kantajaa enää löydy muuta kuin ehkä vuosia kestävien käräjien kautta. Epävarmuus korvausvastuusta johtaa siihen, että pikaisesti ja taudin leviämisen estämiseksi suoritettavat toimet viivästyvät tai jäävät kokonaan suorittamatta ja silloin salmonella on jo saattanut levitä niin laajalle, että sen torjuminen muuttuu mahdottomaksi tai ainakin ylivoimaisen kalliiksi. Ylivoimaisen kalliina salmonellan torjuntaa on pidetty mm. Keski-Euroopassa. Epävarmuus korvausvastuussa olevasta tahosta johtaa yleensä myös siihen, että vakuutusyhtiöt eivät sitoudu korvauksiin ennen kuin oikeuslaitoksen päätös asiasta on lainvoimainen.

Muutos lisäisi siten myös oikeushallinnon kustannuksia tarpeettomasti. Vastuun jakaantumisesta riideltäisiin pitkään, koska vahinkojen suuruus merkitsisi ostajille ehkä konkurssia.

Ei ole mitään syytä muuttaa voimassa olevaa, selkeätä ja toimivaa vahingonkorvaussäännöstöä, missä myyjällä on ankaraa vastuu (so. todistustaakka) siitä, että myyty tuote (rehu) on myyntihetkellä priimaa eikä saastunutta. Kuinka ostaja voisi tuotteen virheellisyyttä osoittaakaan, kun se edellyttää näytteiden ottamista rehunmyyjien siiloista ja maahantuotavasta raaka-aineesta.

Eduskunnan on herättävä torjumaa po. esitys, missä nähtävästi ajetaan vain vakuutusyhtiöiden liikevaihdon kasvattamista kansanterveyden uhan kasvamisen kustannuksella.

Risto Airikkala
päälakimies
MTK

VIERASKOLUMNI

Kierrätystä ja täsmätoimia

Fosfori on elämän ehto. Se on korvaamaton osa maataloutta, koska sen käyttöä rehuissa ja lannoitteissa ei voida korvata millään muilla aineilla. Fosforin elinkaaren jokaisessa vaiheessa syntyvä hävikki lisää huolta vesistöjen rehevöitymisestä ja fosforin riittävyydestä.

Fosforin hinnat ovat vaihdelleet rajusti. Esimerkiksi vuonna 2008 raakafosfaatin hinta nousi sadoilla prosenteilla, mikä luonnollisesti nosti lannoitteiden hintoja. Fosforin kierrätyksen kehittäminen auttaisi turvaamaan tämän tärkeän raaka-aineen saannin ja myös vakauttaisi hintoja. Mahdollisuuksia lannan laajamittaiseksi käsittelemiseksi ja ravinteiden talteenottamiseksi ei kuitenkaan ole vielä riittävästi hyödynnetty.

Tämän vuoksi ympäristöministeriön ravinteiden kierrätys eli Raki-ohjelman kolmannella hakukierroksella keskitytään erityisesti lannan ravinteiden kierrätyksen tehostamiseen sekä siihen liittyvään logistiikkaan ja käsittelymenetelmiin. Ohjelmasta voivat hakea rahoitusta kehittämishankkeet, jotka edistävät ravinteiden kierrätystä, vähentävät Itämeren ravinnekuormitusta sekä tehostavat Saaristomeren ja Selkämeren valuma-alueiden maatalouden vesiensuojelua.

On tärkeää, että viljelijät saavat investointitukea lannan käsittelyn edistämiseen kuten esimerkiksi separointilaitteistojen hankintaan. Myös kasvinviljely- ja kotieläintilojen yhteistyötä pitää edistää tukemalla etäsäiliöiden rakentamista. Näin lannan ravinteet saadaan käyttöön siellä, missä niille on tarvetta. Biokaasun käytön edistämiseksi olisi myös hyvä laajentaa syöttötariffia pienempiin laitoksiin.

Tulevan ohjelmakauden maatalouden ympäristötukea valmistellaan parhaillaan maa- ja metsätalousministeriön johdolla. Lähes kaksikymmentä vuotta käytössä ollut ympäristötuki on antanut viljelijöille mahdollisuuden vaikuttaa omilla teoillaan maaseudun ympäristön tilaan.

Ympäristötuki on muuttanut viljelykäytäntöjä ja lisännyt viljelijöiden tietoisuutta ympäristöasioista. Tuen avulla suorat valumat lantaloista ja lannan talviaikainen levitys on saatu loppumaan. Pientareita ja suojakaistoja on perustettu ja talviaikaista kasvipeitteisyyttä ylläpidetty. Ilahduttavasti valtaosa viljelijöistä on vapaaehtoisen ympäristötuen piirissä.

Monet ympäristöteot ovatkin nykyään osa viljelijän arkipäivää. Jatkossa on tärkeää säilyttää hyvä ympäristönsuojelun taso ympäristötukeen sitoutuneilla tiloilla. Osa tuesta tulisi kuitenkin kohdentaa erityisesti niille alueille, joilla vesistöt eivät ole hyvässä tilassa maatalouden kuormituksen takia. Tarvitaan täsmätoimia suuren valumariskin pelloille ja alueellisesti sinne, missä toimien hyödyt ovat suurimmat.

Nitraattiasetuksen uudistaminen etenee. Lausuntokierroksella saatiin runsaasti varteen otettavaa palautetta. Tavoitteena on ratkaista useina syksyinä toistuneet ongelmat lannanlevityksessä kestävällä tavalla – syyssateiden myötä vesistöihin huuhtoutuneet ravinteet eivät ole viljelijän eivätkä ympäristön etu. Lannan syyslevityksen aikarajoja tiukennetaan, mutta samalla annetaan mahdollisuus niistä joustamiseen silloin, kun esimerkiksi poikkeuksellisen runsas sateisuus sitä edellyttää. Mitä paremmin lantaa hyödyntävää tekniikkaa saadaan käyttöön sitä parempi niin yrittäjille kuin ympäristöllekin.

Lanta on arvokas aine: se sisältää niin energiaa kuin elintärkeitä ravinteitakin. Lannankäsittelyn kehittämisessä on vain voittajia, kun sen sisältämät ravinteet saadaan hyötykäyttöön ja energiaa biokaasutuksesta. Voittajia ovat viljelijät, ilmasto ja vesistöt.

VILLE NIINISTÖ on ympäristöministeri ja vihreiden puheenjohtaja.

ville.niinisto@eduskunta.fi

Tapaamme myös täällä facebook
3359 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Riinpiissin sakki Koillismaalta katsottuna

Facebookin ja verkkolehden kommentteja pidempiä kirjoituksia MT:n sivuille tuottavat blogien pitäjät. Blogeissa on myös mahdollista käydä keskustelua.

Esimerkiksi Heikki Luokkanen pui maailman ilmiöitä Röpötööri-blogissaan. Kirjoitukset saavat väriä niin kirjoittajan mielipiteistä kuin Taivalkosken murteesta.

Viime keskiviikkona blogikirjoituksen aiheena oli ”Noapurin tontilla” käynyt ”Riinpiissin sakki” - eli Venäjän merillä öljynporausta vastustaneet ympäristöjärjestö Greenpeacen aktivistit.

Blogistilta ei heru ymmärrystä aktivisteille. Näin Heikki neuvoo aktivisti Sini Saarelaa:

”Oesi voenu olla sen tyttären tojempi mennä ossuuskauppaan töehin, hommata ukko ja kuus mukulata ja pestä niijjen persumuksie... tae siis niijjen muksujen, tottapa tuo ukko ite.”

Aktivistit pääsisivät helpommalla kampanjoimalla turvallisemmassa ympäristössä.

”Outtelennii tässä että millonka tämä sammaenen järjestö, taekka joku muu hömppäkööri lähettää akenttisa tuonne arapimaehin naesten oekejuksie ajamaan... vaen lujassa se mahtaa olla, sano. Parempi oesi ku vaen häeriköesi pohojossuomalaesissa viittametiköessä ja puhelisi että kuinka tärkejää on kasvattaa susikantoja ja niitä nalleja.”

Blogikirjoitusta kommentoinut Vanaha Raato - parresta päätellen samalta seudulta kuin Heikki - puolustaa Saarelaa, vaikkei usko tämän ajamaan asiaan.

”Totta puhhuin oekeijalla asijallahan se Sini! Seon jonniillaenen elämäntehtävä tehä niin kuin siltä tuntuu. Siinä pittää olla vaekkuva kynnen alla ja hurija luonto joka lähtee riekkumaan köysiin kiehuvan jäämeren ylle. On rohkijaa totteottaa unelmaasa vaekka sen totteotuminen olisi mahottomuus. Ompahan yritetty. Muuta kun tuulta päen Sini!”

”Huuhaa hommaahan se on yksittäesten immeisten alakaa maalimanmenua muuttamaan. Eikä voikkaa! On kysseenalasta seki lämpeneminen! Yhtähyvin voe napata jääkauvven siinä hyytyy jo äkänenki mimmi.”

Energiatodistus kiinnosti

Facebookissa levinnein oli energiatodistusten hinnasta kertova juttu. MT oli pyytänyt juttua varten tarjouksia energiatodistuksesta ympäri Suomea. Selvisi, että kaikki todistuksia tarjoavat eivät vaivaudu edes paikan päälle katsomaan taloa.

Miksi pitäisikään, huomauttaa eräs kommentoija.

”Koska rakennuksen todellista kulutusta ei selvitetä, on kai turha kulu käydä paikan päällä. Rakennuspiirustuksista laskemalla normien mukaan lasketaan ja kerrotaan lämmönlähteen mukaisella kertoimella. Konsultaatiosta veloitetaan erikseen.”

”Yhteistä kaikille todistuksille on sentään se, että ne eivät kerro energian kulutuksesta”, irvailee toinen.

HENRIK SCHÄFER